

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Číslo 76

Květen 1960

NEZAPOMÍNÁME.

Ve čtvrtek 8. června 1950 v 8:30 hod. večer byl před státním soudem v Praze vynesena předsedou soudu Trudákem rozsudek, nad kterým lidem doma i za hranicemi zledovatělo hrůzou srdce. Po osmidenním procesu proti třináctičlenné skupině mužů a žen, obžalovaných ze zločinů proti státu, ze zločinů velezrady byli odsouzeni Dr. Milada Horáková, Jan Buchal, Dr. Oldřich Pelc a Závaš Kalandra k trestu smrti a ostatní obžalovaní k doživotnímu, nebo k dlouholetým žalářům.

Zpráva o odsouzení dr. Milady Horákové k smrti vyvolala rozrušení v celém demokratickém světě, který ji z její mezinárodní činnosti znal. Presidentovi Gottwaldovi a pražské vládě poslaly žádost o milost pro Miladu Horákovou a ostatní odsouzené Mezinárodní ženská rada, Britská ženská národní

rada, Mezinárodní Alliance pro volební právo žen, Organisaace Open Door, 22 britských poslankyň, britská ministryně soc. péče dr. Edith Summer-skill, Liga pro lidská práva, vedena pí. Eleanor Rooseveltovou, Britská liga pro evropskou svobodu s předsedkyní vévodkyní Kateřinou z Athollu, ze zasedání Trade Unions ve Velké Británii byl poslán do Prahy pres. Gottwaldovi naléhavý vzkaz se žádostí o milost pro M. Horákovou, v britském parlamentě v Londýně byl podán dotaz, co hodlá vláda učinit, aby zachránila život odsouzených. Vlivné organisace i členové parlamentu ve Švédsku, Norsku, ve Francii podnikali stejné kroky a v Americe pí. Růžena Pelantová a Dr. Ján Papánek rozeslali zvláštní memorandum vlivným osobnostem a diplomatům celého demokratického světa, ve kterém upozorňovali na strašnou křivdu, které se pražská komunistická vláda dopustila na dr. Miladě Horákové a na všech s ní odsouzených a zvláště zdůraznili zásluhy Milady Horákové v úsilí o mír a demokracii a poukázali na nesmírné utrpení, kterému byla vystavena v nacistických koncentračních táborech.

Všechno úsilí o záchranu života dr. Milady Horákové bylo marné. 27. června t. r. bude tomu deset let, kdy v nádvoří pankrácké věznice v Praze dokonala na popravišti ušlechtilá, statečná ženamatka — dr. Milada Horáková a všichni tři s ní odsouzení — jako oběti strašného komunistického teroru.

V těchto dnech všichni vzpomínáme, jako jsme vzpomínali když s bolestí a strašným smutkem sevřeným srdcem poslouchali jsme v Londýně, v Německu, ve Francii i jinde v zemích Evropy z pásma pražského rozhlasu naposled klidný, zvučný hlas odsouzené dr. Milady Horákové. Viděli jsme jako vidíme i dnes všichni, kdo jsme ji znali, její vlídnou, klidnou tvář vyrovnaných rysů a vedle ní hrdě vztýčenou hlavu její učitelky a spolupracovnice senátorky Františky Plamínkové, protože obě tvoří dvojici významných žen v historii života svobodného Československa, které ač rozdílných povah, skvěle se doplňovaly v práci při obraně základních práv žen, v boji za plnou rovnoprávnost žen, a v úsilí o sociální spravedlnost.

Kdo je obě znal, nemůže při vzpomínkách na obdivuhodné výsledky jejich práce pominout také

shodnost tragické jejich smrti. Vždyť také koncem června 1942 bylo svědomí demokratického světa vzbouřeno zprávou B.B.C. z Londýna, že údajně 27. června 1942 — v době nejhorší nacistické persekuce — v době stanného práva po atentátu na Heydricha byla nacisty na vojenské střelnici v Kobylisích popravena Františka Plamínková, zakladatelka a první předsedkyně Čsl. národní rady žen. Tato zpráva i v těch hrozných dnech hromadných poprav mužů, žen i dětí, zasáhla nás jako nečekaný úder blesku. Nechtěli jsme věřit tomu, že nacisté zbavili života tak vynikající ženu, jejíž jméno mělo za hranicemi silný a krásný zvuk. Z rozhlasu z ciziny jsme se dozvěděli, že všechny mezinárodní ženské organizace, jejichž byla Františka Plamínková vynikající členkou a pracovníci, posílaly Hitlerovi plamenné protesty proti barbarickému činu nacistů.

Vzpomínáme, že to bylo v prvních letech budování mladé republiky, kdy se s Fr. Plamínkovou, bojovnicí za práva a spravedlnost pro ženy, setkala mladá studentka Milada Králová, později provdaná Dr. Milada Horáková. A od roku 1925 šly obě stejnou cestou v úsilí o výchovu nového typu československé ženy — svobodné a plnoprávné. Františka Plamínková v senátě a dr. Milada Horáková na pražské radnici v sociální péči usilovaly také o lepší, lidštější a mravnější život člověka i rodiny. Zejména dr. Mil. Horáková uplatňovala v sociálním úřadě města Prahy svůj soucit se sociálně slabými. Uskutečňováním dalekosáhlé péče o matky a kojence, podporováním opuštěných žen a jejich dětí, organizováním letních ozdravovacích táborů pro děti, poskytováním plné zdravotní péče a podpory přestárlým občanům města Prahy uplatňovala svoji lásku k trpícím bližním. V době, kdy československý hospodářský život trpěl nárazy vln světové hospodářské krise a v Praze přibýlo tisíce nezaměstnaných, Milada Horáková byla hybnou silou všude, kde bylo třeba zmírnit nouzi, uplatnit péči o rodiny nezaměstnaných, o jejich ubytování, stravování, ošacení, zdravotní péči o matky i děti a jejich stravování ve školách.

Ve snahách o výchovu československých žen k demokracii spolupracovaly nejdříve v Ženském klubu a později v Čsl. národní radě žen, kde předsedkyně Fr. Plamínková rozněcovala plamenem zápalu svoje okolí k práci a jednatelka dr. Milada Horáková klidnou, pevnou rozvahou řídila její organizační práci. Bylo to skvělé doplňování vynikajících vlastností dvou vzácných žen, a jejich spolupráce přinesla nejen československým ženám, ale také sociálně slabým mnoho výhod a vymožeností. Také v propagaci dobrého jména mladé republiky, v činnosti v mezinárodních ženských organizacích šly sen. Fr. Plamínková a dr. Milada Horáková věrně vedle sebe.

V době světové války, v létech nacistické okupace, je osud v utrpení rozdělil. Pro svoji odbojo-

vou činnost proti nacistům byly obě hned na začátku války zatčeny a uvězněny. S dr. Miladou Horákovou sdílel stejný osud její manžel ing. Bohuslav Horák, se kterým se krátce sešla po dvou letech strádání v různých vězeních, až v terezínské pevnosti. Tam Milada prožívala utrpení nelidského trýznění, které však nezlomilo její duševní sílu a neztlumilo její soucit se spoluvězněnými, kterým pomáhala, které posilovala a uklidňovala a stala se tak velkou jejich mravní oporou, že jí nazývali terezínským andělem. Tam také, v temné cele terezínské pevnosti, ztrávila s ní několik dní spolutrpiatelka Frant. Plamínková. Její spoluuvězněné vyprávěly, jak Milada posledními pohledy z okna vězeňské cely doprovázela svoji milovanou učitelku, když ji nacisté odváželi na popravu. Slova její posledního vzkazu: "Ženy, nezapomínejte na náš společný úkol" nikdy Milada nezapomněla. Hned po návratu z koncentračního tábora, třebaš tělesně několikaletým strádáním a mučením seslabená, pokračovala nejen v parlamentě, ale hlavně v práci mezinárodní a v Národní radě žen v díle, na kterém s Františkou Plamínkovou spolupracovala.

A za 8 let po politické vraždě, které se na Františce Plamínkové dopustili nacisté — nepřátelé našeho národa, byla spáchána politická vražda na dr. Miladě Horákové komunisty — příslušníky jejího vlastního národa. Za Františkou Plamínkovou také dr. Milada Horáková vešla 27. června 1950 jako nesmrtelná do historie boje československého národa za svobodu člověka-jednotlivce i za svobodu národa.

Vidím ve vzpomínkách často Miladu Horákovou, jak 10. března 1948, po komunistickém puči, kdy jsme už věděli o smrti Jana Masaryka, přišla do poslaneckého klubu čsl. strany národně socialistické v Praze, jejíž byla v parlamentě poslankyní. Přemlouvaly jsme Miladu, aby nezůstala doma, aby šla hned s rodinou za hranice, že ji tam bude třeba. Poukazovaly jsme na její jméno, na její významné zahraniční styky, které by mohla dobře v odboji i jako spolupracovnice Frant. Plamínkové uplatnit. Naslouchala nám tiše a zbledlá vnitřním pohnutím a rozrušením řekla pevně: "Právě teď jsem odevzdala v předsednictvu sněmovny svoji resignaci na poslanecký mandát. Nebudu uhýbat. Zvolila jsem přímou cestu a půjdu po ní." Víme, že komunisté dobře věděli o heroismu dr. Milady Horákové ve vězení a koncentračních táborech, věděli, že byla nacistickým soudem v Drážděanech odsouzená k trestu smrti, který byl později změněn pro ní na 8 let a pro jejího manžela na pět let těžkého žaláře. Komunisté znali Miladu z její vynikající práce v odbojových organizacích, znali její zásluhy ve veřejné práci, komunisté znali její úžasnou, vyčerpávající a úspěšnou práci pro chudé města Prahy a její hluboké, upřímné sociální citění, které všude a vůči každému potřebnému pomoci uplatňovala. Proto také Milada věřila, že i mezi komunisty jsou lidé se smyslem pro spravedl-

nost a že dají možnost žít a pracovat i těm občanům, kteří s nimi politicky nesouhlasí.

27. června 1950 byla dr. Milada Horáková zavražděna — popravena katem jen proto, že šla svou přímou cestou, že poctivě usilovala o to, aby její národ mohl trochu svobodně dýchat. Zemřela na popravišti pro svoji velikou lásku k pravdě, k lidské spravedlnosti a demokracii, pro kterou v komunistických státech musí umírat nejlepší lidé.

V těchto dnech vzpomínáme zářivého příkladu její odvahy, její pevné věrnosti k víře v návrat svobody. Vzpomínáme také, že nám poslala vzkaz, který bychom se všichni měli naučit zpaměti. Ve dnech, které ji dělily od násilné smrti, nemyslela na sebe, myslela na dílo, které brutální mocí ze života odvolaná, nemohla sama dokončit. Myslela na svobodu svého národa a vzkázala nám ve veřejném svém prohlášení k soudu, po vyslechnutí rozsudku: "Podle nového pojetí zákonů jsme velezrádci. A přece víme, cítíme a jsme přesvědčení, že kdybychom měli znovu příležitost a svobodu konání, nejednali bychom jinak, než jak jsme činili po celý život, sloužíce oněm vznešeným ideálům svobody, demokracie, sociálního pokroku a lidství, věrně, byť i tato věrnost v novém pojetí byla zločinem velezrady. Stojíme pevně, neotřesení v oče-

kávání nejtěžších rozsudků. V naší nejtěžší chvíli je nám posílením vědomí, že ve svém konání jsme nebyli sami, že našim odchodem úsilí nekončí. V zahraničí, ve svobodném světě jsou muži, kteří boj dobojují a prokáží, že byl dílem spravedlivým. Ráda podstoupím tento trest, tuto oběť, vím-li, že to národ posílí v odporu proti komunismu."

Právě v těchto dnech, tak bohatých na vzrušující mezinárodní události, vzpomínáme s nezmenšeným smutkem, ale upřímným obdivem na oběť krve a životů, kterou za svobodu svého i našeho národa přinesly dvě hrdinné, ušlechtilé, čisté ženy Františka Plamínková a dr. Milada Horáková.

Ptejme se všichni, každý a každá z nás, zda jdeme přímou cestou nesobecké, obětavé práce za lepší život člověka a za svobodu svého národa. Ptejme se sami sebe, zda plníme slova vzkazu dr. Milady Horákové. Ptejme se sami sebe, zda by s námi a naší prací v zahraničí byly obě mučednice — Františka Plamínková a dr. Milada Horáková — spokojeny.

Ptejme se, zda každý a každá z nás jdeme ve stopách, které nám na své přímé cestě v boji za lidskou svobodu zanechaly, abychom za ně jejich boj skutečně dobojovali a vybojovali.

Jaromíra Žáčková, Chicago, Ill.

POSLEDNÍ UDÁLOSTI.

Pařížská konference sice nebyla, ale bude rozhodovat o postupu západních spojenců na delší dobu.

Měli jsme strach z konference, že osud porobených národů nebude nastolen a že naopak bude učiněno vše, aby ovzduší Camp David bylo přeneseno do Paříže, což již předem by vylučovalo rozhovor o Československu, Polsku a ostatních národech za železnou oponou. Chruščov si zakázal, aby se o nich mluvilo. Chruščov však také rozhodl, že konference nebude a konferenci rozbil. V Paříži Sovětský svaz se objevil v pravém světle a svobodný svět, ukolébáný proradnými úsměvy a sliby, náhle procitnul a poznal hrozivou tvář svého urputného nepřítel.

Československo bylo ve světovém tisku několikrát — bohužel, dodáváme. Kongresní výbor Un-American Activities vydal zprávu o špionážní činnosti československého vyslanectví ve Washingtoně z výpovědi Františka Tislera, bývalého vojenského atašé. Před tím se komunistický režim postaral o visum a čestný doprovod vraha Trockého, který dosloužil svůj trest v Mexiku a našel útočiště v Československu. Do třetice vyznamenal se pražský režim svou ostrou notou státnímu sekretáři Christian Hertrovi, který se má omluvit za domnělou urážku československého státu, již se dopustil tím, že 9. května prohlásil ve svém projevu, že komunisté se zmocnili vlády v ČSR násilím. Neomluví-li se Herter je prý československá vláda připravena k odvetě.

Za těchto těžkých okolností učinila ČSNRA následující: Před pařížskou konferencí odevzdala memorandum vice-presidentu Nixonovi (viz Věstník, duben) v Chicagu a zaslala mu telegram, na který odpověděl:

"Děkuji Vám za dopis o porobených národech. President Spojených států o nich mluvil na své novinářské konferenci dne 25. srpna loni a prohlásil, pokud on bude presidentem, naše vláda nikdy neuzná, že by bylo možno docílit trvalého, zdravého a účinného míru dokud tyto země nemají práva projevit svá přesvědčení o formě vlády. Dodal, že Spojené státy budou nadále uplatňovat všech mírových prostředků, aby tato příležitost jim byla dána. — S nejlepším přáním, Richard Nixon, vice-president Spojených států."

Dále, vyslala ČSNRA delegaci, která odevzdala memorandum v Department of State ve Washingtoně. Delegaci vedl 1. místopředseda Andrej Valúšek z New Yorku. S ním přijeli Rev. Josef Šefl, David Višňovský a Marie Václavková. Ve Washingtoně zastupoval ČSNRA předseda washingtonské odbočky a člen politického výboru Dr. Josef Hašek.

Memorandum bylo uveřejněno dvakrát v plném znění v Congressional Recordu, dne 2. května s úvodem kongresníka Roman Pucinského z Chicaga a dne 9. května s předmluvou senátora Kenneth Keatinga z New Yorku.

V Domě zástupců byla přijata resoluce HR 633 o porobených národech bez záporného hlasu. V senátě však narazila resoluce na určité potíže. Byla předložena senátorem Paul H. Douglasem a jednalo se o ní v zahraničním výboru. ČSNRA telegrafovala členům senátního výboru a dostalo se nám stoprocentní podpory u senátorů Hubert Humphrey, John Kennedy, Frank Church, Frank J. Lausche a J. W. Fulbrighta.

Akce TGM známky.

Do Věstníku je vložen lístek pro ty, kdo zaslali dopisy a lístky s TGM známkou do Československa a jejichž pošta nebyla doručena. Prosíme, vyplňte formulář a zašlete co nejdříve do úřadovny ČSNRA. Není třeba udávat jména příbuzných, pouze odesílatele. Potřebujeme velký počet dokladů, čím větší, tím výmluvnější naše stížnost a tím pádnější a rychlejší náprava! "Nový Svět" v Clevelandu uveřejnil podobnou výzvu br. Karla Zahradníčka a odezva je veliká.

Dočkali jsme se další urážky: Znamky s TGM do ČSR nesmí, komunistický režim jednoduše zásilky tisíce a tisíce dopisů nedodal, zato nám poslal svoje dvě známky: Lenina k jeho 90. narozeninám a k 15. výročí "osvobození" Československa rudou armádou. Americká pošta ovšem dodržuje přísně mezinárodní poštovní úmluvu a dopisy oslavující Lenina a komunistické vítězství doručuje přesně. Proto Američané československého původu, ozve se! Protestujte!

Na upozornění ČSNRA o nedoručování pošty odpovídají nám senátoři a kongresníci, že sledují naši stížnost a žádají Postmaster General Summerfielda o vyšetření a nápravu. Naše stížnost byla převzata tiskovou službou Associated Press a United Press a uveřejněna americkým tiskem, na př. Cleveland Plain Dealer a Denver Post.

Nejdůležitější ovšem je zahrnout poštovní úřad jmény a doklady o nedoručování pošty. Nedejte si líbit tuto urážku komunistického režimu! Je to urážka Masaryka, Spojených států, i amerických krajanů.

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ.

(Pokračování.)

Též uspořádal velkou výpravu amerických Čechů na Národopisnou výstavu v Praze r. 1895 a s ní poslal mnoho cenného materiálu o historii amerických krajanů, jenž uložen do Náprstkovy musea. Usiloval o zřízení česko-americké tiskové kanceláře v Praze, což se nepovedlo pro odpor rakouské vlády, dále o zřízení Národního musea krajanového a Archivu českého v Americe, jakož i o založení přistěhovalecké kanceláře, kteréžto podněty se neuskutečnily pro hospodářskou tíseň, jež i samý Národní výbor pohřbila. Tento Národní výbor jest považovat za hlavního předchůdce ba i vzor pozdějších hnutí odbojových.

Slovenská liga.

Podobným způsobem organizována byla i Slovenská liga, jež založena byla v Pittsburghu v r. 1907. Hlavními organizátory byli Rev. Štefan Furdek, farář na české faře v Clevelandě a redaktor Petr A. Rovnianek, člen výš vzpomenutého Národního výboru v letech devadesátých. Utvořena byla z výboru, jenž organizován byl za účelem veřejného protestu amerických Slováků proti propagační cestě maďarského grofa Apponyiho do Spojených Států v r. 1907 a sdružila natrvalo už roduvěrné slovenské katolíky (mezi nimiž v tu dobu byla silná strana maďaronská) a evangelíky. Významným politickým činem Slovenské Ligy v Americe bylo vypracování memoranda, v němž od uherské vlády byla požadována autonomie Slovenska v uherském státě.

Česko-americká národní rada.

Dalším pokusem o všenárodní organizaci byla Česko-americká národní rada, založená v r. 1910 spisovatelem a cestovatelem E. St. Vrázem jako americká odbočka Národní rady v Praze. Trvala do r. 1915. Hlavní působnost vyvozovala v Chicagu, jinde nenabyla půdy, ač její organizátor E. St. Vráz byl činný po celé Americe a navštívil snad všechny tehdy známé osady krajanové v Spoj. Státech, kde krajanům přednášel. V Chicagu se zasloužila o rozšíření vyučování češtině v budovách veřejných škol v letech 1913 a 1914, kdy tyto doplňkové školy české měly kolem 2,000 žáků, největší to počet žáků českých škol v této metropoli amerických Čechů kdy dosažený a již nepřekonatelný. Z pracovníků jejích vedle Vráze, jest uvést dr. L. Fishera, za války předsedy Čes. nár. sdružení a pozdějšího generála zdravotní služby v československé armádě, redaktora Jar. Pšenku, sokolského pracovníka Jarku Košaře, Josefa Trinera st. a Karla Vopičku, pozdějšího amerického vyslance na Balkán. O publicitu zasloužil se pak velmi prof. Jaroslav J. Zmrhal.

Josef Martínek

Česko-americká tisková kancelář.

Vedle Česko-americké národní rady Vrázovy působila v Chicagu též Česko-americká tisková kancelář, založená v r. 1909 z dotace kalifornského vlastence a mecenáše Frant. Korbela a řízená dr. Jaroslavem S. Vojanem. Zásobovala krajanský tisk informacemi o našich věcech kulturních a informovala americký tisk o českých poměrech politických. Z podnětu jejího uspořádána byla přednášková cesta hraběte Luetzova v r. 1912 do Spojených Států, kde přednášel o dějinách českých na mnoha universitách a kolejích a oslovil i americký kongres; dále pak přednášková cesta spisovatele a cestovatele Burtona Holmese, jenž promítal světelné obrázky z českých zemí po celé Americe.

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ.

I.

Mezi novějšími krajany přistěhovalci do Spojených Států převládá názor, že v Americe byla organizace odbojového hnutí za první války světové prací poměrně snadnou. "Byla válka a měli jste Masaryka." Tu poznámku jsem slyšel z exilových kruhů mnohokrát. Skutečnost však je jiná. Nejzávažnějším vyvrácením názoru výše zmíněného je holá skutečnost, že ústřední organizace odbojová, Československá národní rada, vznikla ne na počátku, ale na samém sklonku války. A prof. T. G. Masaryk, vůdce odbojového hnutí, nebyl valné části krajanů dlouho přijatelný už z důvodů konfesijních a měl opozici i v táboře svobodomyšlném. Mezi Slováky pak, za něž mluvila Slovenská liga, na počátku převládal úplně směr, jenž očekával osvobození Slovenska se strany ruské, nikoli ze západu, za který mluvil Masaryk.

Naše krajanská obec byla před první světovou válkou silně roztržena. Atomisace její byla bezmála taková jako nynějšího exilu. . . Byla, jak se mnohým zdálo, nepřeklenutelná propast mezi svobodomyšlnými, kteří tvořili asi 60 procent krajanů, a mezi katolíky. I svobodomyšlný tábor byl rozložen v několik skupin navzájem soupeřících. Samo Sokolstvo rozděleno bylo na Sokol modrý (Národní jednotu sokolskou) a červený (Župu Fuegner-Tyršovu) a mimo ně existoval Sokol dělnický, Děln. těl. jednoty a Sokol katolický. V kruzích podpůrných jednot pak dosud byly živы nedobré vzpomínky na rozkol jednoty ČSPS v r. 1897, z níž tehdy odstoupily jednoty západní a texaská a tyto vzpomínky bránily spolupráci těchto největších organizací krajanských. Nade vše zle pak působila okolnost, že Spojenci na počátku války byli na bojistích poráženi a očekávat osvobození národa od strany prohrávající zdálo se i mnohým předním činitelům v krajanském životě, kteří znali vojenskou sílu Německa, pošetilostí a politickou krátkozrakostí.

Odbojové hnutí vzniklo spontánně. Na vypovězení války Srbsku reagovalo československé Chicago

již v den vypovězení války mohutnou manifestací v Plzeňském parku a hned v prvních dnech války tvořeny pomocné výbory pro Srbsko. První popud k akci politické vyšel z Omahy, kde red. Jan Janák uveřejnil první výzvu pro sbírky na akci politickou již 12. srpna 1914. Dne 2. září svolána společná schůze Vrázovy Česko-americké národní rady, Česko-americké tiskové kanceláře Vojanovy a Pomocného výboru J. F. Štěpiny, jíž předsedal Jan Červenka a jež obeslána "za účelem splynutí výše psaných těles k soustředěnější práci ve prospěch staré vlasti po dobu války." Na této schůzi utvořeno bylo České Národní sdružení v Americe, jež na konferencích v New Yorku v lednu a v Clevelandu v březnu konaných za účasti zástupců Chicaga, Clevelandu, New Yorku, Detroitu, Baltimore, Bostonu, Cedar Rapids a Omahy stalo se organizací celoamerickou. Do dubna 1915 zapojily se do ústředny její v Chicagu všechny velké i menší jednoty podpůrné, Sokolstvo a hnutí socialistické. Předsedou zvolen byl dr. L. Fisher, tajemníkem dr. J. S. Vojan, jenž brzo vystřídán byl Josefem Tvrzickým; organizátorem pak po svém příjezdu do Ameriky v r. 1915 Vojta Beneš, jehož přičiněním zorganizovány byly odbočky ČNS po celé Americe a Kanadě. Koncem války mělo ČNS 16 krajanských výborů a 320 odboček. V prvních letech války bylo hlavní oporou T. G. Masaryka jak po stránce finanční tak politické.

První součinnost mezi Čechy a Slováky navázána byla na konferenci, konané v Clevelandě 23. září 1915, které se zúčastnili zástupci Českého národního sdružení a Slovenské ligy. Předsedal jí Albert Mamatey, předseda S.L., českým tajemníkem byl Josef Martínek, slovenským dr. Štefan Osuský. Na této konferenci byla přijata tak zv. Clevelandská dohoda, v níž se strany slovenské byl opakovan požadavek autonomie Slovenska, převzatý z memoranda, své doby adresovaného uherské vládě. Od té doby ČNS a S.L. volně spolupracovaly, aniž by však byly vytvořily společnou organizaci.

Čeští katolíci vytvořili si na počátku války Cyriometodějský pomocný fond, ale do r. 1917 se odbojového hnutí až na několik výjimek neúčastnili. Teprve 16. května 1917 utvořili svou vlastní odbojovou organizaci pod jménem Národní svaz českých katolíků, jejímž nejčinnějším odbojovým pracovníkem stal se Rev. Oldřich Zlámal, jehož úsilí se podařilo navázání součinnosti s Českým národním sdružením a Slovenskou ligou. A teprve 12. února 1918 všechny tři jmenované složky spojily se na konferenci, konané v Chicagu, v organizaci pod jménem Československá národní rada pro Ameriku, odbočku to Československé národní rady evropské, které stál v čele prof. T. G. Masaryk.

Československá národní rada pro Ameriku byla zprvu sdružením velmi volným, bez jednotné organizace. Její tři složky dohodovaly se o společném postupu, jakož i o kvótách na společné podniky na konferencích svých zástupců, z nichž nejdůležitější

byla konference v Pittsburghu koncem května 1918, na niž uzavřena byla známá Pittsburská dohoda, jež korigovala dohodu clevelandskou. V únoru 1917 založena byla měsíční revue The Bohemian Review, redigovaná dr. J. F. Smetánkou a financovaná Čes. nár. sdružením, která po skončení války přejmenována byla na The Czechoslovak Review. Většina publikací propagačních financována byla ČNS.

K vytvoření jednotné organizace se stálou úřadovnou a jednotným vedením došlo až na podzim 1918. Na zasedání zástupců Českého národního sdružení, Slovenské ligy a Národního svazu českých katolíků, konaném 17. října 1918 v Clevelandu, jež stalo se ustavující schůzí její, zvoleno bylo úřednictvo v tomto složení: předseda prof. Bohumil Šimek (ČNS), místopředsedy Albert Mamatey (S.L.) a Rev. Ino. Kestl (NSČK), tajemníkem Vojta Beneš (ČNS) a pokladníkem Andrej Shustek (S.L.). Jméno pozměněno na Československou americkou radu (v anglickém znění The American Czechoslovak Board, aby nebyla ztotožňována s Československou národní radou Masarykovou, jež zatím uznána byla Dohodou za československou vládu de facto). První zasedání předsednictva konalo se v Chicagu 27. října, právě den před převratem v Praze. Z účastníků ustavující schůze Nár. rady jsem na živu už sám.

Formálně Československá americká rada se skládala ze dvou složek: české a slovenské. Českou pod jménem České národní sdružení tvořila Čes. nár. sdružení a Národní svaz českých katolíků; slovenskou Slovenská liga.

Nejdůležitějšími společnými akcemi za účasti 150,000 osob, bylo uvítání presidenta osvoboditele v Chicagu v r. 1918, na němž se podílely všechny složky, ač katolíci v tu dobu nebyli ještě formálně do hnutí zapojeni; založení Slav Press Bureau v New Yorku za řízení dr. Karla Perglera, a vyslání delegace k československým legiím na Sibiři v r. 1919; tvořilo ji Josef Martínek (ČNS), Jozef Žák-Marušiak (S.L.) a Jan Straka (NSČK).

(Pokračování.)

Z NAŠÍ POŠTY

Z Eldorado Misiones, Argentiny.

Milí bratři a sestry, prostřednictvím p. Suchana z Buenos Aires zasílám Vám obnos \$10.00 za členský příspěvek na tento rok. Opět Vám, milí bratři a sestry, děkuji za zaslané Věstníky, které dokazují Vaši stálou obrovskou protikomunistickou činnost ve prospěch naší milé vlasti i celého demokratického světa. Opět Vám ze srdce přeji všem hodně zdraví a zdaru v boji až do vítězství. — Váš přítel, František Urbánek.

Z Oswego, New York.

Drazí přátelé, zasílám Vám svůj ubohý dáreček (\$2.00 na Věstník a \$3.00 na činnost ČSNRA). Rád bych přispěl mnohem více, ale časy, kdy jsem to mohl dělat, dávno minuly. — Srdečně Vás pozdravuje Ivan Scepura.

Z Clevelandu, Ohio.

Věřím, že jste nesmírně zaměstnání v posledních dnech. Přesto však práci, kterou konáte, nelze ocenit. Americký Bulletin je jedna z nejlepších tiskovin, které Rada vydává. Také Váš Věstník dělá dobrou práci. — Tony Šuster, Nationalities Service Center.

Z Houston, Texas.

Vážení bratři, přiloženě posílám na Vaši šlechtinou práci svůj skromný příspěvek — check na \$5.00. Vždy čtu s velkým zájmem zprávy o činnosti krajanů zde v Americe a přeji československému národu, aby se mohl brzy zase těšit z úplné svobody ve své vlasti. — Zdar vaší práci přeje Dr. Josef Dobeš.

JAZYKOVÝ KOUTEK

detektiv, detektivní,	dkg (dekagram)
detektivka	dlaždič, dlaždičský, dlážditi,
dětina, dětinný, dětinnost,	dlážděný
dětinský	dlouhohrající
dětský, dětští	dm (decimetr)
detto, dto	dmýchadlo i dmychadlo,
devět, devíti, devítidenní	dmýchati
devisa i deviza, devisový i	Dněpr, dněperský
devizový, devisní i devizní	Dněstr, dněsterský
diabetes, diabetik	dobíti, dobiji, dobij, dobití
diagnosa i diagnóza	(dotlouci)
diagram	dobročinný, dobročinnost
diametrální	Dobrudža, dobrudžský,
diář	dobrudžští
diecése i diecéze	dobytěk, dobytčí
diference, diferenční	dobýti, dobyji, dobudu,
difuse i difúze	dobyl města, dobyvatel,
diktát, diktátor, diktatura	dobyyvačný
díkúvdání	docela
dílčí	dočista
Dillí (dřívě Delhi), dilliský	dotati, dodávati, dodací,
dimense i dimenze	dodávací, dodáváč i
diplom, diplomacie, diplomat	dodavač, dodavatel
dírka, dírečka, dírkovač,	do dnes
dírkovací	dohlížeč, dohlížeti, dohlížitel
disciplina, disciplinární	dohromady
disgustovaný	dokdy
diskreditovati	dokola se točit, strčit něco
diskrétní	do kola
diskuse, diskusní,	dokolečka ale do kolečka
diskutovati	dokonce, ale zůstatí do
dispensář i dispenzář	konce
distrikt	dokořán
divže i div že	dolení, dolní i dolejší
divise i divize, divisní i	dolů
divizní	dominikánský; Domikánská
divošský, divošští	republika

MALÉ, ALE VÝZNAMNÉ NOVINÁŘSKÉ VÝROČÍ

oslavilo nedávno České Slovo, noviny československého exilu (München 27, Postfach 91, West Germany): před pěti léty vyšlo jejich první číslo. List byl ve vlasti oficiálním orgánem čs. strany národně-socialistické, avšak hned v prvním čísle vydavatelé ujistili, že noviny chtějí být nadstranické a sloužit celému čs. exilu v jeho boji proti komunismu. České Slovo tento svůj slib dodrželo a stalo se mluvčím všech směrů, věrných Masarykovu Československu. V jeho sloupcích setkáváme se nikoliv s jmény straníků, nýbrž s jmény těch, kterým leží na srdci svobodná a slavnější budoucnost Československa.

České Slovo vzniklo z idealismu a udržuje se idealismem nepočetné skupinky asi dvaceti osob, kteří věří ve veliké poslání svobodného a nezávislého tisku. Je dokladem, co lze docílit i malými prostředky malým počtem lidí, kteří spojí své nadání i peníze k dosažení společného cíle.

Dnes po pěti letech je České Slovo známo v celém světě — včetně samého Československa. Mimořádný zájem o něj projevuje i komunistický režim doma, který jej často napadá ve svém usměrněném tisku, a jenž dokonce v červnu 1958 padělal a do celého světa rozeslal jedno jeho falešné číslo. Je chválihodné, že se list zdarma posílá nemajetným, nemocným a sociálně slabým československým uprchlíkům, a že se zdarma rozdává Čechoslovákům, navštěvujícím cizinu, na příklad mezinárodní výstavu v Bruselu nebo vídeňský Festival mládeže.

České Slovo se nehoní za senzacemi a mně není znám ani jediný případ, že by někoho osobně osočovalo. Jeho referování je věcné a jeho redakce sympaticky přijímá i příspěvky, hledající nové a nevyšlapané cesty našeho boje s komunismem a o nový národní program. České Slovo je kulturním přínosem exilu svobodnému tisku světa a pokračuje v tradici lepšího druhu československého novináře. Je po masarykovsku kritické a po šaldovsku bojuje o lepší zítřek. Proto si k svému malému jubileu zaslouží přízeň všech lidí dobré vůle.

Ladislav Radimský.

PLACENÉ OZNAMENÍ:

Američtí myslitelé v posledních letech vysoce oceňují hodnotu národních skupin, žijících ve Spojených státech a přetavujících se do celistvého národa amerického. Ukazují správně, že v mnohosti kultur je síla Spojených států, že pokrevně i duchovní mísení národů a ras vytváří zdatného amerického občana, a že národní tradice, přesazené z jiných zemí do úrodné americké půdy, vydávají plody, jež slouží Americe k síle a rozvoji.

ČSA, 106 let stará bratrská podpůrná jednota (2138 So. 61st Court, Cicero 50, Illinois), jejíž životní pojištění předčí výhodami a láci i ty největší profesionální pojišťovny, je hrdá, že jejich, více než 50 tisíc členů, je cennou a spolehlivou národnostní skupinou velkých a mocných Spojených států severoamerických.

ZPRÁVY OBLASTÍ A ODBOČEK

NEW YORK.

Dne 5. května jela delegace newyorské oblasti a členů předsednictva ČSNRA do Washingtonu, aby odevzdala memorandum ČSNRA o porobených národech na státním departmentu. Delegaci vedl br. Andrew Valúšek, 1. místopředs. ČSNRA, dále Rev. Šefl, br. David Višňovský, a sestra Václavková. Ve Washingtonu zastupoval ČSNRA br. Josef Hašek, předseda washingtonské odbočky a člen politického výboru. Měli příležitost podat vysvětlení k memorandu u Undersecretary politických záležitostí a poukázat na některé důležité body. Setkali se s plným pochopením a dostalo se jim vysvětlení i uznání za výborné vypracování memoranda (autor Dr. František Schwarzenberg, předseda politického výboru). Naše delegace byla pak vyzvána šéfem československé sekce na delší přátelskou schůzku, na které se opět rokovalo o speciálních československých problémech. Členové delegace se přesvědčili o upřímném zájmu i o velkých vědomostech amerického odborníka ve státním departmentu. Podarilo se nám opět navázat osobní styky a získat sympatie pro československou věc.

Dne 9. května konala se výroční schůze newyorské oblasti za účasti 16 z 18 sdružených organizací za velmi přátelské nálady. Projednaly se důležité otázky, na př. splnění kvoty oblasti, slavnostní banket v říjnu a řada jiných věcí. Jednohlasně byli znovu zvoleni úředníci:

Andrej Valúšek, předseda, Jan Mlynek, 1. místopředseda, ses. Marie Václavek, 2. místopředs., D. Višňovský, tajemník, Vrat. Bušek, pokladník, Rev. J. Šefl a Jan Redecha, revisoři účtů.

PRVNÍ ODBOČKA NA LONG ISLANDU.

Od poslední zprávy, kterou "Věstník" otiskl o činnosti První odbočky na Long Islandu, konala se členská schůze, na kterou jsme si pozvali dr. Ladislava Radimského (spisovatelské jméno Petr Den). Podle úsudku všech členů to byla nejzdařilejší členská schůze, jakou kdy odbočka měla. Petr Den hovořil duchaplně o kráse českého jazyka a české literatury a pověděl, co jako spisovatel soudí o poměru krajanů k české řeči i k české umělecké tvorbě v USA. Na důkaz svých vývodů požádal br. Maňhala, aby recitoval některé klasické české básně, k čemuž se také přidružil v diskusi Karel Steinbach, M.D., který recitoval báseň Josefa Macha: "Na břehu jezera Michiganského."

V březnu se schůze členů nekonala, aby se mohli v největším počtu účastnit washingtonských oslav TGM a sjezdu ČSNRA. Na schůzi dubnové pak účastníci sjezdu a washingtonských oslav vypravovali o svých zážitcích. Zejména to byl br. předseda Bušek, sestry místopředsedkyně Václavková a Pěpelová a tiskový referent. V debatě o těchto refe-

rátech pak podal br. Ivan Herben návrh, aby odbočka prostřednictvím Oblasti upozornila Ústředí v Chicagu na ostudu s tak zvanou kulturní výměnou v Bethlehemu. Br. Herben byl pověřen, aby napsal o pomníku Komenského a komunistické delegaci do Bethlehemu návrh resoluce; na doporučení Oblasti byla tato resoluce přijata předsednictvem ČSNRA a publikována Tiskovou službou v krajan- ském tisku.

Květnová schůze Odbočky byla pak opětně věno- vána české poesii, a to poesii májové, kterou reci- tovali br. Maňhal a br. Čapek a jejímuž doplnění br. Jára Kohout předvedl ze zvukového pásu svůj májový kabaret.

Členstvo také se zadostiučiněním přijalo zprávu pokladníka br. Karla Vrážela, že Odbočka splnila svoje finanční povinnosti k Ústředí. Odbočka na Long Islandu je stále na vzestupu: v každé schůzi se hlásí a jsou přijímáni noví členové.

Tisk. referent.

—:—

CHICAGSKÁ OBLAST.

Schůze Oblastního výboru, konána 27. dubna v Sokole Havlíček-Tyrš v Chicagu, Ill., byla vedena brem. Břetislavem Vaňkem, předsedou O.V., a měla dobrou pracovní úroveň. Byly podány tyto zprá- vy: Br. V. Kubíček o doporučení sjezdového fi- nančního výboru; ses. Vl. Vrážová o důležitém jed- nání Předsednictva ČSNRA; ses. Em. Welclová o úspěšném zájezdu výpravy na Floridu; br. J. Špá- nek o doporučení organizačního a tiskového výbo- ru; br. K. Glaser o jednání zábavního výboru a přípravách k 8. Československému dnu.

Společenský večírek 20. května, spojený s promí- táním světelných obrazů z cest po Středozezemním moři a návštěvy na Jaltě s přednáškou pí. Boženy Zundákové, se pořadatelce, odbočce "Dr. Milada Horáková", velmi dobře vydařil.

Členské schůze odboček Mistr Jan Hus, Západní Předměstí a Česká Kalifornie měly dobrou návště- vu i průběh. Osvědčuje se vzájemná podpora návštěvy.

V neděli, 12. června, pořádá Oblastní výbor tra- diční pout' do Lidic u Joliet, Ill. O 11. hod. dop. bude u lidického pomníku vzdána pocta obětem na- cistického teroru. Českým řečníkem je br. Jos. Šev- čík, bývalý čl. poslanec, žijící v Ciceru, Ill. Na zpáteční cestě zastaví se účastníci v letním táboře Sokola Town of Lake-Slávský na obědě a odpoled- ním výletu.

K 10. výročí popravy dr. Milady Horákové — bo- jovnice za svobodu, uspořádá odbočka Dr. Milada Horáková, za spoluúčasti ostatních odboček a orga- nisací 23. června v koncertní síni Morton High School West na Home Ave. v Berwynu vzpomín- kový večer s uměleckým programem. Jako hlavní český řečník promluví dr. Petr Zenkl z Washing- tonu, D. C.

Přípravy k 8. Československému dnu, který se bude konat 14. srpna v Plzeňském Parku v Chica-

gu, jsou již v proudu. Předsedkyní záb. výboru je ses. Em. Welclová. Letošní Československý den má vyznít jako manifestace naší úcty k T.G.M. a oddanosti k jeho demokratickým ideálům lidské a národní svobody.

30. května účastnili se členové odboček ČSNRA slavnosti Zdobení hrobů a Dedikace Masarykova Mausolea na Českém národním hřbitově. Delegace Obl. Výboru položila věnce na hroby zasloužilých členů Předsednictva ČSNRA.

Na rozhlase Oblastního výboru o významu po- slání a úkolů ČSNRA promluví br. Břetislav Va- ňek a br. Jiří Špánek.

Spolupráce v O.V. i odbočkách je dobře vedena.

J. Žáčková, tajemnice.

—:—

WASHINGTON, D. C.

"Čs. krajské zpravodajství z Washingtonu" (redaktor Josef Kučera) oznamuje valnou hroma- du washingtonské odbočky dne 25. května v hotel Ebbit. Po schůzi promítání filmů z krajského ži- vota, krásy Washingtonu a m. j.

Dne 28. června. — Pietní vzpomínkový večer k 10. výročí popravy Milady Horákové v Pierce Hall, All Souls Church, 16. a Harvard ul. N.W.

Dne 17. července. — Piknik u Weems Creek v Annapolis, Md.

CLEVELAND, OHIO.

S radostí zaznamenáváme, že Krajský výbor vyvinul velkou činnost. Dne 11. května zaslal žá- dost za porobené národy prezidentu Spojených stá- tů do Bílého domu: "Z Vašich proslovů a činů ví- me, že máte na mysli osud porobených národů a že odmítáte despotismus tyranů . . . Národy za že- leznou oponou nemají však možnost se svobodně vyjádřit. Proto Vás prosíme, pane presidente, aby- ste pojal do svého programu na vrcholné konfe- renci svobodné volby ujařmených národů za kon- trolu Spojených národů."

Žádost byla zaslána telegraficky i do Paříže pre- sidentu de Gaullovi, jemuž bylo děkováno za jeho pevný postoj. Československo vždy považovalo Francii za ochránkyni demokratických národů a dnes prosíme presidenta Francie, aby nezapomínal na lid československý. Karel Zahradníček, předseda American Committee for the Liberation of Czechoslovakia (Krajský výbor), clevelandská odbočka ČSNRA.

Z dopisu br. předsedy dále uvádíme: "Článek z Věstníku "V jeho rodné zemi" o nedoručování po- šty se známkou TGM byl otištěn v Novém Světě na redakční straně. Navázal jsem na tento článek dne 11. května výzvou. Žádal jsem čtenáře, aby sdělili redakci neb tajemníku K. V. Přemkovi Ko- ciánovi případy nedoručení dopisů se známkou Masarykovou, které nebyly doručeny, ani vráceny. Takových dokumentárních záznamů bude zapotře- bí, abychom usvědčili pražskou vládu, že nedodr- žuje poštovní smlouvy.

Výzva má dobrý ohlas, hlásí se mnoho lidí, co odeslalo dopisy a adresát je neobdržel.

Tonda Šuster, ředitel Nationalities Service Center, dal poslední číslo American Bulletinu Todd Simonovi, redaktoru Cleveland Plain Dealer, a ten mě hned volal o interview. Reportáž vyšlo dne 14. května s nadpisem "Reds Destroy Mail, Czechs Say." Plain Dealer vychází denně nákladem 380 tisíc výtisků a v neděli kolem 450 tisíc. (Pozn. redakce: V článku jsou uvedeny hlavní body našeho protestu, citovány jsou výroky krajanů a vysvětlení br. Zahradníčka.)

"Věřím, že se nyní to rozjede i u State Departmentu. Dnes, dne 14. května, mě opět volal Cleveland Plain Dealer, že mají telegrafickou zprávu o tom z Washingtonu, že zprávu převzala Associated Press. Vysvětlil jsem mu, že je to na protest ČSNRA."

"Redaktor mi citoval článek dohody poštovní unie, kde se praví, že kterákoli země má právo nepřipustit frankovanou poštu do státu ohrožuje-li to mír v zemi. Musí to odůvodnit, proč tak činí a oznámit to mezinárodní poštovní unii, která vyrozumí ostatní státy. V případě nedoručení musí vrátit poštu odesílateli. Komunisté v Československu to doposud neučinili. Znam příklady, na př. před lety vydal stát Uruguay známky se zakresleným územím sousedící Argentiny. Přirozeně, Argentina známky nedoručila, na což měla právo, ale i tak jsou mezinárodní předpisy, dle kterých se postupuje. Československá vláda žádných úmluv neuznává, smlouvy jsou proto, aby se nedodržovaly."

K. Z.

DETROIT, MICHIGAN.

Dobrý začátek.

V úterý večer, 26. dubna, konána byla v International Institute velice zajímavá a početně navštívená schůze pracovníků a pracovníc národnostních skupin s představiteli veřejných škol v Detroit. Účel byl, seznámiti přítomné s vysoce důležitým oznámením, že vyučování cizích řečí na našich elementárních a vyšších školách bude umožněno podporou federální vlády z Washingtonu, na-jde-li se dosti studentů a učitelských sil.

Řada řečníků na jevišti byla představena zástupkyní Institutu a všichni měli přílehlavé, informativní projevy ohledně vyučování cizích řečí na veřejných školách ze svých zkušeností.

Probrány byly problémy vyskytující se při vyučování cizích řečí — až dosud bylo vyučováno na gymnasiu frančtině, španělštině, němčině a latině, vždy omezené jen na dva roky. Na Wayne universitě, kde působí i náš krajan, profesor Vlad. Bezděk, vyučováno je cizím řečem již též delší dobu.

Hlavní body v této schůzi byly tyto: Je určité potřeba vychovati největší počet mladých lidí, aby

ovládali více řečí a za tím účelem vláda USA podpoří hmotně školy, kde se bude vyučovat. Ve školách, od sedmé třídy až po dvanáctou, přihlásí-li se nejméně 15 studentů ku studiu jisté řeči, najmut bude učitel nebo učitelka a třídy utvořeny, třeba za malého příspěvku od studentů ku krytí částečného vydání, mimo pomoci vládní.

Dále vyučováno bude nejméně 4 roky té stejné řeči; snaha bude, by student se naučil řeči slovem i písmem, poznal dějiny a kulturní přednosti oné země, poznal národ dokonale. Poukazováno bylo důsledně, že Spojené státy potřebují a budou potřebovat co největší počet mladých lidí se znalostí více řečí, že znalost řeči bude úspěšně použita obchodně, diplomaticky a že znalost více řečí bude znamenat všeobecnou posilu a kulturní obohacení. Rodiče, organisace a kruhy, zajímající se o vyučování řečí, musí se pevně postavit za tento požadavek a usilovati u vládních a školních kruhů, aby se tento naléhavý program uskutečnil.

Za naši složku přítomni byli na schůzi, ohlášené v denním tisku, br. a ses. Zemenovi, ses. Kovaříková, A. Kočišová, J. Sklenář, prof. Bezděk a pisatel.

A. B.

ST. PETERSBURG, FLA.

Členové předsednictva ČSNRA jsou v písemném a telefonickém spojení s bratrem James Hovorkou prostřednictvím jeho ženy, ses. Heleny Hovorkové. Br. předseda opustil před časem nemocnici St. Anthony v St. Petersburgu, musí však několikrát týdně se podrobit léčení v ústavě. Přejeme mu upřímně rychlou úlevu i uzdravení. Jsme často dotazováni četnými jeho přáteli na jeho zdravotní stav a velice rádi bychom podali lepší zprávy kra-janské veřejnosti.

Do St. Petersburgu, na jeho adresu (2700 Pelham Rd. North, St. Petersburg 10) píše mnoho našich krajanů. Děkujeme jim touto cestou za jejich zájem. Potěšili jste br. Hovorku svým upřímným přáním a uznáním jeho celoživotní práce za svobodné Československo.

**ZÍSKÁVEJTE NOVÉ ČTENÁRE A
PŘEDPLATITELE PRO VĚSTNÍK.**

Předplatné \$2.00 ročně.

Členům ČSNRA zdarma.

Dobrovolný dar velmi vítán.

Redakce: **VLASTA VRÁZOVÁ**
Administrace: **EMILIE WELCLOVÁ**
Přijímají se inserce do Věstníku.

BERWYN PRESS
3212-14 So. Grove Ave. Berwyn, Illinois
STANley 8-0204

LAD. MEJDRICH a WILLIAM BUREŠ,
majitelé ryze české moderní tiskárny.

Tiskařská odborná práce všeho druhu.

OFFSET • LETTERPRESS • PROGRAMY

ČSNRA • 4125 W 26th St. • Chicago 23, Ill.
Dvě záločky za \$1.00 — poštou
WASHINGTON, D. C.
7. BŘEZNA 1850 - 1960
T. G. MASARYK

Z washingtonských oslav na památku:
Malované hedvábné záločky do knih s nápisem:

Pohlednice TGM bez známek — 10 za \$1.00.

Masaryktown pozdějšího data.

Těž máme tyto pohlednice s razítkem

mínkou na slavný den krajaňské Ameriky.
motivem Hradčan a budou krajanou upo-
března, Washington, D. C., "First Day Issue", s
Tyto pohlednice jsou s poštovním razítkem 7.

(Minimální objednávka za dolar)

S blokem 4c 50 centů

S 4c a 8c známkou 40 centů

Se 4c známkou 30 centů

Pokud zásoba stačí:

VYDÁNA ČSNRA
POHLEDNICE T. G. M.

DNE 14. SRPNA
Československý den v Pizeňském Parku. Po-
ráda Chicagoška oblast ČSNRA.

Lake, Wis.

DNE 26. ČERVNA
Župa Ludevit Štur — slet STJS — v Potter

Podrobná zpráva v krajaňském tisku.

DNE 18. A 19. ČERVNA
Zájezd na sokolský slet do Cedar Rapids, Ia.

ul., Berwyn.

Večer Milady Horákové v koncertní síni vyšší
školy Sterling Morton West, Home Ave. a 24.

DNE 28. ČERVNA

Cena zájezdu (autobus a oběd) \$4.50.

low Springs. Odjezd z tábora v 5 hod. odpo.

v letním táboře Town of Lake-Siávký v Wil-

DNE 12. ČERVNA
Zájezd do Lidic. — Autobus vyjíždí v 10 hod.
V 11 hod. program u lidického pomníku. Oběd

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY

AMERICKÉ

4125 W. 26th Street • Chicago 23, Illinois • Tel. LAwndale 1-7953

Číslo 76

Květen 1960

BULK RATE

U.S. Postage
PAID

Chicago, Illinois
Permit No. 2127

436